

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA OSTROŁĘKI

z dnia r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ustalenia nazw ulic i placów w mieście Ostrołęka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016r. poz. 744) uchwała się, co następuje:

§ 1.

W załączniku Nr 1 do uchwały Nr VI/30/85 Miejskiej Rady Narodowej w Ostrołęce z dnia 14 stycznia 1985r. w sprawie ustalenia nazw ulic i placów w mieście Ostrołęka (Dz. Urz. Województwa Ostrołęckiego Nr 4 poz. 54) w pkt 16 wyrazy „**Mariana Buczka**” zastępuje się wyrazami „**Kpt. Józefa Kozłowskiego »Lasa«**”.

§ 2.

Dopuszcza się używanie, zamiast pełnej nazwy ulicy, nazwy w zapisie skróconym „**Kpt. J. Kozłowskiego »Lasa«**”.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Ostrołęki.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Uzasadnienie do Uchwały Nr

Rady Miasta Ostrołęki

z dnia r.

W dniu 2 września 2016r. weszła w życie ustawa z dnia 1 kwietnia 2016r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, zwana dalej *ustawą*. Zgodnie z art. 1, pkt 1 *ustawy* nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w tym dróg, ulic, mostów i placów, nadawane przez jednostki samorządu terytorialnego nie mogą upamiętniać osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących komunizm lub inny ustrój totalitarny, ani w inny sposób takiego ustroju propagować.

Ustawa określa, że za propagujące komunizm uważa się także nazwy odwołujące się do osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących represyjny, autorytarny i niesuwerenny system władzy w Polsce w latach 1944-1989.

Jednostki samorządu terytorialnego mają ustawowy obowiązek – w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie *ustawy* – zmienić nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w tym dróg, ulic, mostów i placów, upamiętniające osoby, organizacje, wydarzenia lub daty symbolizujące komunizm lub inny ustrój totalitarny lub propagujące taki ustrój w inny sposób. W przypadku niewykonania tego obowiązku wojewoda wydaje zarządzenie zastępcze, w którym nadaje nową – zgodną z duchem *ustawy* – nazwę, w terminie 3 miesięcy od dnia, w którym upłynął wyżej wymieniony 12-miesięczny termin.

W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, jako wypełniająca normę art. 1 *ustawy*, powinna zostać zmieniona nazwa ulicy **Mariana Buczka**.

Marian Buczek urodził się 26 września 1896 r. we wsi Nurzyna pod Lublinem w rodzinie kolejarskiej. Ukończył cztery klasy gimnazjum w Lublinie, po czym pracował jako ślusarz m.in. w tamtejszych zakładach kolejowych. W czasie I wojny światowej służył w Legionach Polskich. Był członkiem PPS-Frakcji Rewolucyjnej i Polskiej Organizacji Wojskowej. Po tzw. kryzysie przysięgowym, w lipcu 1917 r. powrócił do Lublina, gdzie rozpoczął działalność konspiracyjną w szeregach Pogotowia Bojowego PPS. Uczestniczył w akcjach zbrojnych przeciw austriackiej policji i żandarmerii. W 1918 r. współtworzył Milicję Ludową w Lublinie. Nie zgadzał się z zarządzeniem władz RP o rozbrojeniu tych formacji. Związał się z rozłamową PPS-Opozycją skupiającą zwolenników m.in. współpracy z komunistami. Został uwięziony pod zarzutem współpracy z organizacjami wywrotowymi i współdziałania w wysadzeniu prochowni lubelskiej. Po zwolnieniu za kaucją w 1921 r. związał się z grupami lewicujących działaczy PPS, wraz z którymi wkrótce wstąpiły do Komunistycznej Partii Robotniczej Polski (stanowiącej również formalnie sekcję polską kierowanej przez bolszewików Międzynarodówki Komunistycznej z siedzibą w Moskwie) i został sekretarzem Komitetu Okręgowego KPRP w Lublinie. W 1921 r. został aresztowany i na podstawie wyroków sądowych przebywał w więzieniach aż do 1929 r. Zwolniony ze względu na zły stan zdrowia, został przerwany przez komórki komunistyczne do ZSRS. Przez władze sowieckie został skierowany do Międzynarodowej szkoły Leninowskiej, potem powierzono mu funkcję kierownika Międzynarodowego Komitetu Włóknarzy w stworzonej przez bolszewików tzw. Czerwonej Międzynarodówce Związków Zawodowych. Ukończył w międzyczasie kursy dywersyjne KPP – w ich trakcie sprawował funkcję sekretarza komórki KPP. Pisywał artykuły publikowane w „Trybunie Radzieckiej”.

W końcu 1931 r. został w konspiracji przerwany w celach dywersyjnych na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Pod ps. „Palma” stanął na czele Wydziału Wojskowego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Polski (KPP). Podległy mu pion był odpowiedzialny m.in. za działania dywersyjne przeciw Wojsku Polskiemu. Był uczestnikiem zorganizowanego w ZSRS VI Zjazdu KPP w 1932 r., który opowiedział się za wcieleniem Polski do ZSRS, jako polskiej republiki sowieckiej. Buczek opowiadał się za koniecznością radykalnego zwiększenia zasięgu bolszewickiej agitacji w Polsce.

Po zjeździe pełnił funkcje przywódcy komitetów okręgowych stalinowskiej konspiracji w różnych regionach. W 1933 r. został aresztowany przez Policję Państwową i następnie skazany prawomocnie za działalność przeciw Rzeczypospolitej Polskiej na 10 lat więzienia.

Na początku września 1939 r. znalazł się na wolności po opuszczeniu więzienia w Rawiczu przez straż więzienną w obliczu zbliżania się wojsk niemieckich. W nocy z 9 na 10 września 1939 r. zginął podczas próby przedarcia się z okrażeń pod Ożarowem Mazowieckim, gdzie wojska niemieckie otoczyły jednostki WP i grupy cywilów. Tezy, jakoby brał udział i poległ w obronie Warszawy, rozpowszechniane przez propagandę PRL, są całkowicie nieprawdziwe.

Realizując postanowienia art. 1, pkt 1 *ustawy* proponuje się zastąpienie dotychczasowej nazwy ulicy **Mariana Buczka** nazwą (zaproponowaną przez ZZ NSZ Koło Ostrołęka) ulica **Kpt. Józefa Kozłowskiego „Lasa”**.

Związek Żołnierzy Narodowych Sił Zbrojnych – Koło w Ostrołęce zwrócił się z wnioskiem o nazwanie ulicy w Ostrołęce imieniem Kpt. Józefa Kozłowskiego „Lasa”.

Józef Kozłowski „Las”, „Vis”, „J. Kawecki”, ur. 19 III 1910 r. w Demeniu na Łotwie.

Ukończył 7 klas szkoły powszechnej. W latach 1931-1932 służył w 5 pp leg w Wilnie. Pracował jako gajowy na Wileńszczyźnie (Kotłowiec, gm. Kurzeniec, pow. starowiejski). W okresie pierwszej okupacji sowieckiej 1939 -1941 ukrywał się w rejonie Święcian przed aresztowaniem i wywózką.

Od 1940 r. uczestniczył w niepodległościowej konspiracji, prawdopodobnie później należał do AK. W końcu 1943 r. został zmobilizowany przez niemiecko-białoruskie władze administracyjne do białoruskiej formacji policyjnej pełniącej zadania ochronne przed partyzantką sowiecką (pododdział tej formacji – 50 ludzi, kwaterujący w Starej Wilejce określany był potocznie jako „Legion Polski”). W lipcu 1944 r. podczas odwrotu niemieckiego, znalazł się w pow. ostrołęckim. Wraz z grupą kolegów zlikwidował Ziedlera, oficera niemieckiego dowodzącego wspomnianą jednostką i zbiegł do lasu, dołączając do oddziału 5 pułku ułanów AK ppor. Kazimierza Stefanowicza „Asa” obozującego w okolicach miejscowości Wach. Uczestniczył w walkach z Niemcami podczas akcji „Burza” w rejonie miejscowości Jazgarka, Karaska i Charcibałda.

Po zdemobilizowaniu oddziału ukrywał się w miejscowości Wydmusy. Jesienią 1945 r. przeszedł do NZW. Pełnił funkcję szefa PAS, początkowo Powiatu „Orawa”, później „XVI” Okręgu NZW. Dowodził wieloma akcjami przeciw siłom komunistycznym (m.in. udanym atakiem na Komendę Powiatową MO w Makowie Mazowieckim w lutym 1946 r.). 20 V 1947 r. został wybrany przez grupę podoficerów na stanowisko komendanta okręgu. Organizator „XVI” Okręgu NZW kryptonim „Orzeł”. 20 V 1948 r. decyzją Sądu Okręgowego awansowany do stopnia porucznika. Otoczony wraz z całym sztabem w bunkrach pomiędzy wsią Gleba i Kierzek został ujęty przez UBP 25 VI 1948 r. Skazany przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie na karę śmierci, stracony 12 VIII 1949 r. w więzieniu przy ul. Rakowieckiej w Warszawie.

Z dniem 1 marca 2016 roku rozkazem Ministra Obrony Narodowej porucznik Józef Kozłowski „Las” został pośmiertnie awansowany na stopień kapitana.

Kpt. Kozłowski „Las” poświęcił swoje życie walce o wolność Ojczyzny. Mimo bohaterskiej postawy nie doczekał prawdziwego wyzwolenia Polski. Został zamordowany na mocy haniebnego wyroku sądowego przez oprawców w polskich mundurach. Skazano go na śmierć i zapomnienie jak wielu innych Bohaterów Niezlomnych. Wolna Polska winna im pamięć i szacunek.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 *ustawy*, pisma oraz postępowania sądowe i administracyjne w sprawach dotyczących ujawnienia w księgach wieczystych oraz uwzględnienia w rejestrach, ewidencjach i dokumentach urzędowych zmiany nazwy dokonanej na podstawie *ustawy* są wolne od opłat.

Ponadto mieszkańcy nie mają obowiązku wymiany dokumentów, gdyż wszystkie dokumenty zawierające dotychczasową nazwę ulicy zachowują swoją ważność - stwierdza to jednoznacznie art. 5 ust. 2 *ustawy*.